

at gavne den danske Krones Værdi. Jeg har Indtrykket af, at det samme vil blive Tilfældet med den Lov, der her er til Behandling. Jeg tror ikke, den vil faa afgørende Betydning for Spørgsmaalet om den danske Krones Værdi, hvis den ikke støttes af andre Foranstaltninger, og jeg anser Lovforslaget som en Falliterklæring fra Ministeriet med Hensyn til Indførelse af saadanne Foranstaltninger. Den højtærede Handelsminister anstrengte sig jo da ogsaa stærkt for paa Falderebet at fastslaa den gamle, tidt fremsatte Opfattelse, at intet var saa forfærdeligt i en vanskelig Situation som den, vi lever i, som at tænke paa at gennemføre en Importregulering. Naar man saa afgjort erklærer sig for Tilhænger af Kræfternes frie Spil paa disse Omraader, venter jeg ikke, at man gennem en Valutacentral skulde kunne øve virkelig Indflydelse paa Bevægelsen i den danske Krones Værdi.

Tilmed finder jeg Lovforslaget vagt affattet paa adskillige Punkter. Det vil være muligt, maaske endda let, at foretage alle de Valutatransaktioner, som man ønsker, uden at komme i Konflikt med Lovens Bestemmelser. Jeg vil tro, at de Folk, der har Interesse i Kapitalflugt — og det er flere og flere —, vil kunne fortsætte med Kapitalflugt, selv om dette Lovforslag bliver vedtaget. At Kapitalflugtstendensen er blevet saa stærk og har vundet en saadan Udbredelse i Befolkningen, at den ærede Ordfører for Venstre endogsaa kunde meddele, at en Aldersrentenyder havde ønsket at modtage sin Rente i fremmed Valuta, er et Bevis paa, hvor liden Tillid man har til, at det nuværende Styre er i Stand til at standse Kronens Nedgang. Ethvert Bevis, der fremføres i saa Henseende, er kun en Tilføjelse til det, der allerede er kendt: at der i Virkeligheden ikke er nogen, som tror paa, at den danske Krones Nedgang standses, medmindre der træffes effektive Foranstaltninger — og det vil man jo ikke —, og at man derfor — og hvorfor skulde egentlig de fattigste være udelukket fra at faa gode Penge udbetalt? — føler sig fristet til at søge at faa sine Penge i en saa god Valuta som muligt. Jeg forstaar nok den særlige Forargelse, der breder sig i visse Kredse ved den Tanke, at en Aldersrentenyder skulde have nogen Interesse i at faa gode Penge, medens man ikke føler samme Forargelse, naar Kapitalflugten foregaar i mere velhavende Kredse. Det er dog egentlig dér, det betyder noget. Selv om man endelig udbetalte Aldersrentenyderne deres Penge i værdifast Valuta, vilde Ulykken sikkert ikke være saa umaadelig stor; den er langt,

langt større, naar andre Samfundskredse, som har meget større Indflydelse paa vort Lands Økonomi, kaster sig ud i Kapitalflugten, og det er jo det, der sker. I hvilket Omfang det sker, er det vanskeligt at konstatere, men at det sker, foreligger der talrige Beviser for. Jeg har ingen Tro til, at man med dette Lovforslag kan standse Kapitalflugten, og derfor tvivler jeg paa, at Lovforslagets Vedtagelse vil faa de vidunderlige Virkninger, som den højtærede Handelsminister mente.

Imidlertid kan vi fra vor Side ikke tænke os at lægge os i Vejen for en eneste Foranstaltning, der kunde faa Indflydelse paa Kronens Værdi, og vi vil naturligvis navnlig ikke hindre en siddende Regering i at træffe en saadan Foranstaltning, selv om vi ikke anser den for i nogen Maade tilstrækkelig. Derfor vil vi ogsaa gaa med til at give dette Lovforslag om Oprettelse af en Valutacentral vor Stemme. Men jeg har villet udtrykke mine Anskuelser om Lovforslagets Indhold og give Udtryk for den Tvivl, vi nærer om, at Loven er i Stand til at bringe nogen Bedring paa det Omraade, den angaar.

Den ærede Ordfører for Venstre (Johannes Jensen) kom ind paa, at denne Valutacentral paa ingen Maade kunde anvendes til at hindre Import. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der vist ikke er store Muligheder for, saaledes som Lovforslaget er affattet, at hindre Import — og jeg beklager det, for jeg tror, vi skal til at hindre nogen Luksusimport i Danmark. Paa den anden Side maa jeg sige, at det afhænger i ikke ringe Grad af, hvem der kommer til at administrere Valutacentralen. Jeg kunde godt tænke mig, at en kraftigere og mere maalbevidst Regering end den nuværende kunde faa noget ud af dette Lovforslag, selv om dets Bestemmelser er noget vage. Et i og for sig svagt Lovgrundlag kan i de rette Hænder udnyttes paa en betydelig bedre Maade, end naar det ligger i de urette Hænder. Jeg kunde have Lyst til at tilføje, at med Hensyn til Reguleringen af disse økonomiske Forhold finder man vist ikke mere urette Hænder end den nuværende Regerings, som jo paa alle Omraader har vist, at den ikke magter dette Spørgsmaal. Der er jo nogen Mulighed for, at disse Lovbestemmelser, hvis de vedtages, kan komme til at betyde noget i Fremtiden, men skulde de vise sig ikke at være tilstrækkelige, føler jeg mig ganske forvisset om, at største Delen af den danske Befolkning vil være villig til at give en Regering tilstrækkelig Bemyndigelse til at foretage